

dømme. Ja, jeg antager dog ikke, at det ærede Medlem sagde: før de skulde dømme, det vilde være et saa haarrejsende Ukendskab til den Sag, som foreligger, at jeg ikke vil gaa ud fra, at det ærede Medlem sagde dette. Det, han sagde, var vel kun, at de hverken kendte Personen eller Sagen, før de gik ind i Retssalen, før Sagen begyndte. Det kan han naturligvis have Ret i; men det gælder virkelig ogsaa de Dommere, der nu skulle dømme i Sagerne. Det er i alt Fald rent tilfældigt, om den nuværende Dommer paa Forhaand kender noget til den Person, han skal dømme. Ja, har han været Forhørsdommer i Sagen, og det er jo ganske vist Tilfældet med de fleste Underdommere nu, saa kender han ganske vist baade sigtede og Sagen fra det Øjeblik, den begynder. Om dette Kendskab, og det Forhold, han derved er kommen i til tiltalte, egentlig er til Gavn for en retfærdig Dom, er et andet Spørgsmaal, som jeg mener maa besvares benægtende. Men det er i Virkeligheden ogsaa kun den Underrettsdommer, som har været Forhørsdommer, om hvem det gælder, om Kriminalretten her i Byen, der ogsaa er en Underrettsdomstol, gælder det slet ikke. Det er jo kun en af Kriminalrettens Dommere, der optager Forhør, men det er fem Dommere, der skulle dømme. Deri ser man Betyggelsen for, at der afsiges en retfærdig Dom. Selv i de saakaldte Aflæsningssager, som Alma Bondesen og Nielsine falde ind under, var der dog fem Dommere til at dømme, medens kun den ene kendte noget til Personer eller Sagen i Forvejen. De øvrige fire kendte ikke noget dertil, kendte ikke andet dertil, end hvad den, der har forhørt vedkommende, har fortalt dem, eller læste op for dem af sin egen Forhørsprotokol. Og gaa vi videre til Overretterne og Højesteret — det gælder navnlig med Højesteret, hvor man har mundtlig Procedure — kan det afgjort siges, at ingen kender til Sagen, før den paabegyndes, og lærer den kun at kende gennem Advokaternes Fremstillinger og den Oplæsning af Retsakterne, de foranstalte. Dette have altsaa Nævningerne til fælles med de retslærde Dommere, i alt Fald Flertallet af dem, og det baade de nuværende og dem, der skulle dømme efter

den ny Ordning. Men det er i Virkeligheden heller ikke det, det kommer an paa, hvad det kommer an paa, er, at vedkommende kender Sagen, før han skal dømme; mindre væsentligt er det, om han ogsaa kommer til at kende Personen. Der er det unægtelig, jeg mener, at den ny Ordning byder langt større Garantier baade for, at de almindelige retslærde Dommere, men sandelig ogsaa for, at Nævningerne komme til at kende Sagen, før de skulle dømme, end den nuværende. Det ærede Medlem indvendte, at Nævningerne jo vare bundne til alt, hvad der var kommet frem i Sagen under de foreløbige Undersøgelser, alle de Fejl, der vare begaaede der, vilde ogsaa komme den af Nævninger afsagte Dom til Skade, lige saa vel som det nu er Tilfældet. Ogsaa dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Unægtelig ligger der forud for Sagens Foretagelse i den aabne Ret, hvor Nævningerne skulle dømme, en længere Undersøgelse af den. Det er nu en Gang saa, at man ikke, naar man hører, at der er begaaet en Forbrydelse, eller har faaet Mistanke om, at en saadan er begaaet, gaar hen og kalder Dommerne sammen og afgør det hele i et Retsmøde, uden at have kendt noget til det i Forvejen; det vilde være en umulig Fremgangsmaade. Der maa forud for Sagens Behandling for Dommerne gaa en Forundersøgelse, som sædvanlig falder dels i en ren Politiundersøgelse, dels i en Forundersøgelse ved Retten. Men det, det kommer an paa, er, at Meningen med hele denne Forundersøgelse kun er at give en Vejledning for Anklagemyndigheden, Politiet eller de offentlige Anklagere, som staa over det, saa at de kunne danne sig en Mening om, hvorvidt en Forbrydelse er begaaet, mod hvem Mistanke for at have begaaet den, bør rettes, om der altsaa er Grund til at rejse Anklage mod den eller den bestemte Person, og hvilke Bevismidler der da kunne skaffes til Veje for at overbevise Dommerne. Der er, mine Herrer, den uhyre Forskel paa den fremtidige Forundersøgelse og den nuværende, at medens den nuværende er Dommens Grundlag, saa er den fremtidige kun Anklagens Grundlag. Naar saa Anklagemyndigheden, efter at Forundersøgelsen er tilendebragt, er kommen til det Resultat, at der er god Anledning til